

Til slut et par ord om planerne for et nyt pædagogisk universitet. Det er ikke mange konkrete informationer, vi har fået fra ministeriet endnu, så det vil alene blive et par overordnede synspunkter.

SF støtter tanken om at samle den viden, der udvikles inden for det pædagogiske i bred forstand, i Danmarks Pædagogiske Universitet. Det er godt, at DPU både kommer til at rumme Danmarks Lærerhøjskole, Danmarks Pædagoghøjskole og Danmarks Pædagogiske Institut for at fjerne nogle af de barrierer, der har været mellem de forskellige pædagogiske områder. Men i bestræbelserne på at samle nogle områder, der har haft meget lidt samarbejde, virker det, som om de øvrige pædagogiske miljøer er blevet glemt. Der sker pædagogisk forskning på en række af universiteterne, f.eks. i voksen- og efteruddannelse på RUC, læringsforskning på Aalborg Universitetscenter, der er center for gymnasiepædagogik på Odense Universitetscenter og kandidatuddannelse i pædagogik på Københavns Universitet.

Samtidig er det jo også helt indlysende, at skal der ske en faglig opkvalificering, f.eks. af lærerne, hvis en lærer skal læse til cand.pæd. i geografi, så bør det ske i et tæt samarbejde med universiteterne, hvor de faglige miljøer er.

Danmarks Pædagogiske Universitet skal virkelig have et løft og trække på alle de ressourcer, der er i uddannelsessystemet i dag. Det er ikke nok bare at slå de eksisterende miljøer sammen, det her er virkelig et satsningsområde – og jeg synes, der er inspiration at hente i det kompetenceråd, der netop har fokuseret på, at det, der er brug for i Danmark, er, hvad de så kalder for the learning lab. – hvor vi går ind internationalt og siger: Her har Danmark en helt særlig mulighed for at være på forkant med den pædagogiske udviklings- og læringsproces. Det kræver, at vi giver de ressourcer og det løft, der skal til, for at det bliver mere end bare at slå det eksisterende sammen.

Der er lagt op til dannelse af en række regionale centre, der som selvejende institutioner skal stå for grund-, efter- og videreuddannelse til og med diplomniveau for folkeskolelærere, pædagoger og eventuelt også andre relevante grupper.

Igen er SF positiv over for intentionen om at koordinere og løfte det pædagogiske område på tværs af faggrupper. Vi er noget tvivlende over for, om den model, vi har hørt skitseret med selvejende institutioner, er den rigtige, om man

ikke tværtimod burde tage udgangspunkt i nogle regionale centre, der bygger på driftsfællesskab og et forpligtende samarbejde med de forskellige uddannelser, netop for at sikre, at der reelt sker et løft af den forskningstilknyttede og forskningsbaserede undervisning på alle niveauer.

Det korte af det lange er, at vi langt hen ad vejen er enige i de meget ambitiøse satsninger, som ligger i hele institutionsreformen. Men det afgørende er, og vi bliver også nødt til at snakke lidt penge, at der følger udviklingsressourcer med, for det her er et løft, som ikke bare er rent organisatorisk, det er en satsning for fremtiden på viden, langt flere mennesker, og at kvaliteten skal højnes.

Denne her reform skal give et gevaldigt kompetenceløft, og jeg håber, at regeringen tænker ind, hvordan ressourcerne kommer med ud i alle de uddannelsesmiljøer, der eksisterer, og i dem, som skal skabes med denne reform.

Klaus Kjær (DF):

Danmark har stort set kun en ressource og et råstof, nemlig uddannelse og viden. Da vi samtidig har en skrantende økonomi, er det bydende nødvendigt, at den uddannelsesmæssige struktur indrettes mest hensigtsmæssigt.

Dansk Folkeparti er af den opfattelse, at det er samfundet og erhvervslivet, som skal sætte normerne for de uddannelser, der er behov for, ikke bare på kort sigt, men om 10 år, 15 år, 20 år og længere ud i fremtiden. Det er derfor også vigtigt, at vi lytter til de signaler, som samfundet og erhvervslivet melder ud om behovet for uddannet arbejdskraft.

Redegørelsen fra undervisningsministeren og forskningsministeren præciserer de rammer og mål, som regeringen mener skal danne grundlag for fortsat dialog mellem ministerierne, institutionerne, amterne og kommunerne, og dialogen skal inden debatten i Folketinget konkretisere muligheder for centerdannelser og andre former for tværinstitutionelt samarbejde.

Redegørelsen er således et udtryk for regeringens ønske om, i hvilken retning uddannelsesstrukturen bør udvikle sig, men går ikke konkret ned i detaljen. Dansk Folkeparti kan følge redegørelsen et stykke ad vejen. Vi er således enige i tendensen til, at der i højere grad må ske en centralisering af de længerevarende uddannelser. Vi mener også, at der, for så vidt angår de korte og mellemlange uddannelser, sker en øget regionalisering.